

cia zezwolenia, określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1—3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224), podatnik zostanie wyłączony z grupy osób opłacających ryczałt i pociągnięty do obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych za cały rok podatkowy w stosunku do wszystkich osiąganych przychodów. Wówczas kwoty pobrane tytułem ryczałtu zaliczone zostaną na poczet zobowiązań podatkowych na ogólnych zasadach.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od producentów wykonujących niektóre dostawy na eksport (Dz. U. Nr 8, poz. 40).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

115

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 19 marca 1962 r.

w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym.

Na podstawie art. 1 ust. 1 lit. a) dekretu z dnia 3 listopada 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. Nr 84, poz. 586) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się połowu na Zalewie Wiślanym niżej wymienionych gatunków ryb, o ile ich długość mierzona od początku głowy do końca najdłuższego promienia płetwy ogonowej wynosi mniej niż:

1) u lososia (<i>Salmo salar</i>)	— 60 cm,
2) u troci (<i>Salmo trutta</i>)	— 50 cm,
3) u węgorza (<i>Anguilla anguilla</i>)	— 35 cm,
4) u sandacza (<i>Lucioperca lucioperca</i>)	— 40 cm,
5) u leszcza (<i>Ambramis brama</i>)	— 30 cm,
6) u lina (<i>Tinca tinca</i>)	— 25 cm,
7) u certy (<i>Vimba vimba</i>)	— 25 cm,
8) u karasia (<i>Carassius carassius</i>)	— 20 cm,
9) u płoci (<i>Rutilus rutilus</i>)	— 15 cm,
10) u śledzia (<i>Clupea harengus membras</i>)	— 12 cm,
11) u szczupaka (<i>Esox lucius</i>)	— 35 cm,
12) u krąpia (<i>Blicca björkna</i>)	— 30 cm.

§ 2. 1. Złowione na Zalewie Wiślanym ryby żywe o długościach mniejszych niż wyszczególnione w § 1 powinny być wpuszczone z powrotem do wody, z wyjątkiem przyłowu w ilości, licząc w sztukach, do 5% dla niewodów i więcej (żaków), a do 8% dla innych sieci.

2. Złowione na Zalewie Wiślanym ryby w stanie śniętym o długościach mniejszych niż wyszczególnione w § 1, stanowiące przyłów, mogą być użyte na potrzeby załogi statku w ilości nie przekraczającej 1 kg na osobę. Pozostała ilość tych ryb powinna być zużyta na cele i w sposób wskazany przez Gdański Urząd Morski.

3. W razie stwierdzenia, że w określonym miejscu Zalewu Wiślanego przy użyciu właściwych sieci przyłowu ryb o długościach mniejszych niż wyszczególnione w § 1 przekraczają normy określone w ust. 1, Gdański Urząd Morski może zabronić połowu w tym miejscu albo zarządzić używanie sieci o większych wymiarach oczek.

§ 3. 1. Zabrania się w okresie od 1 maja do 1 lipca uprawiania rybołówstwa na Zalewie Wiślanym w strefie przybrzeżnej, w odległości 500 m od miejsc porośniętych twardą roślinnością wodną (trzcina, sitowie, pałka), a tam gdzie jej brak — w odległości 1 km od brzegu. Zakaz ten nie dotyczy połowów węgorza za pomocą stawnych narzędzi pułapkowych i sprzętu haczykowego oraz połowów śledzia za pomocą niewodów stawnych.

2. Zabrania się w okresie od 15 kwietnia do 1 września uprawiania na obszarze Zalewu Wiślanego połowów niewo-

dami aktywnymi. Zakaz ten nie dotyczy połowów węgorza i śledzia na obszarze tych wód, z wyłączeniem strefy przybrzeżnej określonej w ust. 1.

3. Gdański Urząd Morski może ustanowić na Zalewie Wiślanym dodatkowe obszary ochronne dla ryb przemysłowych na okres tarła.

§ 4. Zabrania się połowu na Zalewie Wiślanym:

- 1) jesiotra (*Accipenser sturio*), siei (*Coregonus lavaretus*) i alozy (*Alosa fallax*) — w ciągu całego roku,
- 2) lososia (*Salmo salar*) i troci (*Salmo trutta*) — od 15 sierpnia do końca roku.

§ 5. W celu pełniejszej ochrony tarła gatunków ryb przemysłowych na Zalewie Wiślanym Gdański Urząd Morski, po uzgodnieniu z Morskim Instytutem Rybackim, może nie skracając okresów ochronnych przesunąć początek tych okresów w zależności od warunków hydrometeorologicznych.

§ 6. Zabrania się na Zalewie Wiślanym:

- 1) połowu ryb wszelkiego rodzaju narzędziami trałującymi,
- 2) połowów włokiem dennym bez skrzydeł, którego wejście do worka sietnego rozwarte jest za pomocą drąga wleczonego wraz z włokiem po dnie,
- 3) używania do połowu ryb środków wybuchowych, trujących, broni palnej, ości, bosaków i innych narzędzi kłujących oraz głośnień ryb za pomocą uderzania po lodzie; ryby posiadające jedną lub więcej ran kłutych uznaje się za złowione zabronionymi narzędziami,
- 4) koszenia i usuwania roślinności wodnej, wydobywania mułu, ziemi, piasku, żwiru lub kamieni, a także wpuszczania w okresie tarła ryb bydląt lub ptactwa domowego w miejscach i w czasie podanych w § 3 ust. 1 lub ustalonych w myśl § 3 ust. 3, uniemożliwiania wędrówki ryb z wód i na wody połączone z Zalewem Wiślanym,
- 5) ustawiania niewodów stawnych, sieci i żaków w szachownice oraz ustawiania pontiędzy niewodami stawnymi innymi narzędziami połowu,
- 6) ustawiania sieci stawnych o długości większej niż 200 m, z tym że odległości boczne pomiędzy takimi sieciami powinny być nie mniejsze niż 200 m, a odległości frontalne nie mniejsze niż 150 m; całkowita długość sieci stawnych powinna być mniejsza niż połowa szerokości Zalewu Wiślanego w miejscu wystawienia sprzętu,
- 7) wystawiania zestawów żaków o długości większej niż 120 m, z tym że odległości frontalne pomiędzy zestawami powinny być nie mniejsze niż 100 m.

§ 7. 1. Zabrania się używania na Zalewie Wiślanym:

- 1) narzędzi do połowów o oczkach siatki sieci konserwowanej w stanie suchym poniżej następujących wymiarów w mm:

Nazwa narzędzi połowu	Matnia, kocioł, kutel	Część przejsiowa	Skrzydła
Niewody dobrzeżne dla ryb większych (sandacz, leszcz, karp)	36	38	42
Niewody dobrzeżne dla ryb mniejszych (płoc, certa, karaś i inne)	20	24	28
Niewody barkasowe dla ryb większych	36	38	42
Niewody stawne dla ryb większych	30	—	42
Niewody barkasowe węgorzowe	12	18	22
Stawne niewody śledziowe	12	16	20
Żaki dla ryb większych	26	—	36
Żaki węgorzowe	16	—	20

2) innych sieci:

- a) dla ryb większych — o oczkach mniejszych niż 60 mm,
- b) dla ryb mniejszych — o oczkach sieci mniejszych niż 36 mm i większych niż 44 mm,
- c) dla śledzia — o oczkach mniejszych niż 14 mm.

2. Przy mierzeniu oczek sieci w stanie mokrym dopuszczalne jest obniżenie wymiarów do 5%.

3. Długość każdej części przejsiowej w niewodach ściąganych wszelkich typów nie może przekraczać jednej trzeciej długości odpowiedniego skrzydła. Całkowita długość niewodów ściąganych dla ryb większych nie powinna przekraczać 800 m, a dla ryb małych 300 m.

4. Wymiar oczek sieci mierzy się długością między jedenastoma węzłami wzdłuż plecionki konserwowanej sieci i przez podzielenie otrzymanej liczby przez 10.

§ 8. Gdański Urząd Morski w porozumieniu z Morskim Instytutem Rybackim ustali ilość niewodów ściąganych używanych na Zalewie Wiślanym.

§ 9. Wszelki sprzęt czynny (aktywny) stosowany na Zalewie Wiślanym powinien być zarejestrowany w Gdańskim Urzędzie Morskim i oznakowany. Sposób rejestracji i oznakowania sprzętu czynnego określi Gdański Urząd Morski.

§ 10. W celu udostępnienia odłowu chwastu rybnego (jazgarz, ciernik i inne) Gdański Urząd Morski może zezwolić na stosowanie pod jego kontrolą na Zalewie Wiślanym narzędzi połowu o mniejszym wymiarze oczek.

§ 11. Na opakowaniach używanych do transportu ryb z połowu na Zalewie Wiślanym (beczkach, baśenach, skrzy-

niach, koszach itp.) powinno być zamieszczone nazwisko i adres wysyłającego.

§ 12. Gdański Urząd Morski uprawniony jest do wydawania zezwoleń instytucjom naukowo-badawczym na połowy ryb na Zalewie Wiślanym dla celów badawczych wszelkimi narzędziami, w dowolnym czasie i miejscu.

§ 13. 1. Odłowy na Zalewie Wiślanym w roku 1962 nie mogą przekraczać dla:

leszcza	— 150 ton,
sandacza	— 220 ton.

2. Odłów jednego z gatunków ryb wymienionych w ust. 1 może przekroczyć określoną dla tego gatunku granicę odłowu, jednak nie więcej niż 10%, w razie gdy odłów drugiego gatunku tych ryb jest niższy od ustalonej granicy odłowu.

§ 14. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia sprawuje Gdański Urząd Morski, któremu przysługuje prawo przeprowadzania kontroli narzędzi rybackich i ryb na statkach i na lądzie, w pomieszczeniach i miejscach składowania, przetwarzania, przesyłania i sprzedaży.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 4 lutego 1953 r. w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym (Dz. U. z 1953 r. Nr 14, poz. 58 i z 1954 r. Nr 53, poz. 266).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. J. Wiśniewski

116

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 marca 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania czynności fachowych w aptekach oraz specjalnych kwalifikacji wymaganych od pracowników aptek.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 6 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 18 kwietnia 1956 r. w sprawie wykonywania czynności fachowych w aptekach oraz specjalnych kwalifikacji wymaganych od pracowników aptek (Dz. U. Nr 13, poz. 66) wprowadza się następującą zmianę:

w § 2 ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) odbyły przed dniem 1 stycznia 1959 r. studia na IV roku wydziału farmaceutycznego akademii medycznej, lecz nie złożyły egzaminów przewidzia-

nych dla otrzymania dyplomu oraz są zatrudnione w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w aptekach przy wykonywaniu czynności fachowych; nabycie uprawnień technika farmaceutycznego stwierdza organ do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej (miasta wyłącznie z województwa) rady narodowej, właściwej ze względu na miejsce zatrudnienia”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Sztachelski